

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Olgy Zimové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobkyně:

- a) **Z.**
bytem X.
zastoupena advokátem Mgr. Josefem Veverkou
sídlem Na Slupi 134/15, 128 00 Praha 2
- b) **H. s. r. o.**, IČ: 123
sídlem Y.
zastoupena advokátem Mgr. Petrem Vodehnalem
sídlem Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 2

osoba zúčastněná na řízení: **Společenství vlastníků jednotek S.** IČ: 123
sídlem X.
zastoupena advokátem JUDr. Liborem Vašíčkem
sídlem Záhořanského 1944/4, 120 00 Praha 2

o žalobách žalobkyně a) a žalobkyně b) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2025, č. j. MHMP 130975/2025, sp. zn. S-MM 1928000/2024/STR,

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 17. 2. 2025, č. j. MHMP 130975/2025, sp. zn. S-MHMP 1928000/2024/STR, a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 2, odboru výstavby, ze dne 2. 9. 2024, záměr Z/2024/24620, sp. zn. R/2024/12088, č. j. R/2024/12088/4, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni a) náhradu nákladů řízení ve výši 27.528,80 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce Mgr. Josefa Veverky, advokáta.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni b) náhradu nákladů řízení ve výši 28.350 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jejího právního zástupce Mgr. Petra Vodehnala, advokáta.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Stručné vymezení věci

1. Žalobkyně a) i žalobkyně b) se svými podanými žalobami domáhaly přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání každé z žalobkyň a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 2, odboru výstavby, („stavební úřad“), ze dne 2. 9. 2024, záměr Z/2024/24620, sp. zn. R/2024/12088, č.j. R/2024/12088/4, („prvostupňové rozhodnutí“), který žalobkyním podle § 294 odst. 1 písm. c) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, („stavební zákon“), zakázal provozování hudební produkce – reprodukováné hudby, živé hudby a zesilovaného zpěvu a užívání záměru – pizzerie v části 1. PP domu č. p. 110 (jednotka č. 110/26) v Praze 2 – Nusle, ulice X., („pizzerie“), v jiné než denní době, protože je užíván v rozporu se stavebním zákonem a jinými právními předpisy, a dále rozhodl, že pizzerii je možné provozovat pouze v souladu s vydaným kolaudačním rozhodnutím ze dne 23. 7. 2003, č. j. výst.: 3079/03/Cv, („kolaudační rozhodnutí“), tj. v denní době a bez jakékoli hudební produkce.

Napadené rozhodnutí

2. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalobkyně b) je uživatelkou a žalobkyně a) vlastníkem pizzerie. Dne 23. 7. 2003 bylo vydáno kolaudační rozhodnutí, kterým bylo povoleno užívání stavby „*přístavba a stavební úpravy spojené se změnou užívání v 1. PP domu č. p. 110 související se zřízením pizzerie se samostatným vstupem z ulice, Praha 2 – Nusle, X*“, přičemž z jeho obsahu nevyplývá, že by v pizzerii byla povolena hudební produkce, ani povolen provoz v jiné než denní době. Žalovaný dále uvedl, že Hygienická stanice hl. m. Prahy („HSHMP“) koncem roku 2023 a v červnu 2024 obdržela podněty třetích osob, dle nichž probíhají v provozovně pizzerie oslavy a party s hrající živou hudbou a profesionální zvukovou technikou, a součástí těchto podání byla i fotodokumentace a odkaz na facebookové stránky prokazující tvrzené skutečnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

3. Dle žalovaného ze spisu vyplynulo, že dne 28. 6. 2024 vydala HSHMP sdělení adresované žalobkyni b) („sdělení z 28. 6. 2024“), v němž ji upozornila na podané podněty a uvedla, že dne 3. 5. 2023 vydala k užívání stavby závazné stanovisko č. j. HSHMP 22615/2023 („závazné stanovisko z 3. 5. 2023“) požadující dodržování provozní doby, které je pouze v denní době, a bez hlasité hudební produkce. Provozní doba předmětné pizzerie je od 11:00 do 22:00 hodin. Současně HSHMP dle žalovaného sdělila, že o povolení provozu s hudební produkcí – reprodukováné hudby nebo povolení provozu s živou hudbou a zesilovaným zpěvem dosud nebyla požádána.
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný dále uvedl, že na základě dalšího podnětu upozorňujícího na hluk z provozu hudební produkce v pizzerii požádala HSHMP stavební úřad dne 19. 8. 2024 o součinnost – řešení uvedených podnětů poukazujících na užívání pizzerie v rozporu s kolaudačním rozhodnutím (s povoleným způsobem užívání). Žalovaný citoval ustanovení § 294 odst. 1 písm. c) stavebního zákona a dodal, že objekt je užíván v souladu se stavebním zákonem či jinými právními předpisy tehdy, pokud je užíván v souladu s povoleným účelem užíváním. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 3. 2016, č. j. 52 A 94/2015-40, uzavřel, že pokud nebylo v kolaudačním rozhodnutí uvedeno, že se povoluje užívání pizzerie i k provozování hudební produkce, tak tento účel užívání byl implicitně zakázán, aniž by bylo třeba tento zákaz vtělovat do kolaudačního rozhodnutí. Dle žalovaného měl stavební úřad, aniž by musel sám provádět kontrolu na místě, za prokázané, že pizzerie je užívána v případě provozování hudební produkce v rozporu s povoleným účelem užívání, a proto postupoval správně, když vydal prvostupňové rozhodnutí.

Žaloby

5. Původně samostatné žaloby každé z žalobkyň směřující proti těmto napadenému rozhodnutí soud v úvodu jednání soudu spojil ke společnému projednání. S ohledem na žalobní argumentaci považoval soud za vhodnější věnovat se nejprve žalobní argumentaci žalobkyně b).
6. Žalobkyně b) ve své žalobě („žaloba b“) namítla nepřezkoumatelnost jak napadeného, tak i prvostupňového rozhodnutí, neboť v nich zcela absentuje odůvodnění zákazu uloženého prvostupňovým rozhodnutím. Dle žalobkyně b) není odůvodněn, a dokonce ani uveden žádný konkrétní rozpor jednání žalobkyně b) se stavebním zákonem či jiným právním předpisem. Stavební úřad, ani žalovaný žalobkyni b) nedaly žádnou informaci o tom, jakého porušení se měla údajně dopustit. Dle žalobkyně b) závěr žalovaného o užívání pizzerie v rozporu s povoleným způsobem užívání nevychází z žádného zkoumání, důkazu nebo hodnocení podkladů; žalovaný provedl pouze soupis podkladů ve spise. Žalobkyně b) uvedla, že jediným podkladem, ze kterého evidentně žalovaný vychází, je sdělení HSHMP hovořící o tom, že vydala závazné stanovisko z 3. 5. 2023, které však nesděluje, že by snad mělo ze strany žalobkyně b) docházet k porušování právních předpisů.
7. Další důvod nepřezkoumatelnosti prvostupňového i napadeného rozhodnutí spatřovala žalobkyně b) v tom, že dle výroku prvostupňového rozhodnutí nelze ani určit, co se vlastně účastníkům řízení ukládá, resp. zakazuje. Prvostupňové rozhodnutí ukládá zákaz provozování hudební produkce *v jiné než denní době*, přičemž ani v rámci odůvodnění není vyloženo, co se „jinou než denní dobou“ myslí; dle žalobkyně b) „denní doba“ není žádný právní pojem. Rovněž pojem *hudební produkce* je neurčitý a není nijak specifikován. Žalobkyně b) zdůraznila, že v pizzerii pouští hudbu na klasických zvukových zařízeních,

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

kteřé nejsou nikterak zesilovány reproduktory, zesilovači apod., a už vůbec v pizzerii neprovozuje živou hudbu či zesilovaný zpěv.

8. Žalobkyně b) dále v žalobě uvedla, že prvostupňové i napadené rozhodnutí jí stanovily povinnost nad rámec zákona. Ze strany veřejné moci došlo tedy k nepřipustnému zásahu do svobodné sféry jednotlivce, neboť státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsobem, které stanoví zákon, jak stanoví čl. 2 odst. 3 Ústavy. Dle žalobkyně b) je pizzeria užívaná v souladu se stavebním zákonem a jinými právními předpisy, a proto prvostupňové i napadené rozhodnutí trpí rovněž vadou spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy a nemá v nich oporu. Jediný judikát, na který žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal, považovala žalobkyně b) za nepřiléhavý, neboť vychází ze zcela odlišného skutkového stavu - v případě žalobkyně b) neproběhla žádná kontrola se zjištěním, že hudební produkce překračuje závazné limity hluku, a žalobkyně b) nepořádá hudební večery s pouštěním hudební produkce z mixážního pultu ovládaného fyzickou osobou, nýbrž pouze z klasického zvukového zařízení, jako ostatně každá kavárna či restaurační zařízení. Žalobkyně b) odkázala na stanovisko veřejného ochránce práv ze dne 6. 10. 2014, sp. zn. 3713/2014/VOP/TM, z něž plyne, že ojedinělé pořádání hudební produkce ve stavbě k tomu výslovně neurčené kolaudačním rozhodnutím nelze automaticky považovat za nepovolené užívání stavby, a to i v případě překročení hlukového limitu.
9. Žalobkyně b) navrhla, aby soud napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
10. Žalobkyně a) ve své žalobě („žaloba a“) uplatnila stejné námitky jako žalobkyně b). Namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, dále to, že skutkový stav, z něž žalovaný při svém rozhodování vycházel, nemá oporu ve spise, a rovněž stanovení povinnosti správním orgánem žalobkyni a) nad rozsah, smysl a účel zákona.
11. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalobkyně a) uvedla, že žalovaný se nevypořádal se všemi námitkami účastníků řízení a své rozhodnutí dostatečně neodůvodnil. Vycházel pouze z podnětu HSHMP z 19. 8. 2024, čemuž předcházelo pouze sdělení HSHMP z 28. 6. 2024, adresované žalobkyni b), v němž byla upozorněna na podněty poukazující na užívání pizzerie v rozporu s kolaudačním rozhodnutím a na závazné stanovisko ze dne 3. 5. 2023. Z podnětu HSHMP z 19. 8. 2024, ani ze sdělení HSHMP z 28. 6. 2024 však není možno dovodit, že by se žalobkyně a) dopustila jakéhokoliv protiprávního jednání. Napadené rozhodnutí neobsahuje, byť jen jediný, důkaz, že by ze strany některé z žalobkyň došlo k porušování stavebních či jiných předpisů nebo podmínek užívání stanovených kolaudačním rozhodnutím. Žalobkyně a) zdůraznila, že s ní, ani s žalobkyní b), nikdy nebylo vedeno ohledně porušování těchto podmínek užívání žádné přestupkové řízení. Žalovaný se dle žalobkyně a) v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal ani s jejími odvolacími námitkami a argumentací, které ignoroval.
12. Žalobkyně a) ve své žalobě dále namítla, že stavební úřad rozhodl nesprávně za aplikace ustanovení § 294 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, aniž by k takovému postupu byl dán zákonný důvod. Ze strany stavebního úřadu došlo ke zneužití zákonného oprávnění použít zakazující opatření, které má místo pouze ve výjimečných situacích, kdy je nutná rychlá reakce na hrozící problémy, a nikoliv v běžných každodenních situacích, které jsou řešitelné standardními procesními postupy. Stavebnímu úřadu nic nebránilo, aby na základě podnětu HSHMP z 19. 8. 2024 zahájil šetření ve věci zákonným postupem ve správním řízení, v jehož

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

rámci by bylo jeho povinností řádně a úplně zjistit skutkový stav a na jeho základě ve věci rozhodnout. K tomu by stavební úřad musel shromáždit relevantní důkazy a hodnotit je, čemuž se nedůvodně vyhnul nezákonným a neodůvodněným postupem podle § 294 odst. 1 písm. c) stavebního zákona.

13. Žalobkyně a) dále považovala napadené i prvostupňové rozhodnutí za nezákonná proto, že porušila vlastnická práva žalobkyně a) tím, že jí bez zákonné opory zakazovala činnost, která není v rozporu se zákonem ani jinými právními předpisy, když ve druhé větě výrokové části prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že pizzerii je možné provozovat *pouze v denní době a bez jakékoliv hudební produkce*. Jak žalobkyně a) poukazovala již ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, je zcela obvyklé a běžné, že při nepravidelně pořádaných oslavách v tomto typu provozoven je přiměřené používání reprodukované hudby přípustné, což je také v souladu s judikaturou i se závěry veřejného ochránce práv.
14. Žalobkyně a) navrhla prvostupňové i napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k novému rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného k žalobám

15. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě b) z 12. 5. 2025, po obecném výkladu týkajícím se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, uvedl, že z prvostupňového i z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakého skutkového stavu stavební úřad i žalovaný vyšli, jak vyhodnotili pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudili. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě podnětu HSHMP z 19. 8. 2024, kterým HSHMP, jako dotčený orgán na úseku ochrany veřejného zdraví, žádala stavební úřad o součinnost při řešení hluku z provozu hudební produkce v pizzerii, nicméně HSHMP tak učinila na základě podnětů několika třetích osob, dle jejichž tvrzení probíhají v předmětné provozovně oslavy a party s hrající živou hudbou a profesionální zvukovou technikou. Součástí podnětů těchto osob byla i fotodokumentace a odkaz na facebookové stránky prokazující tvrzené skutečnosti. Dle žalovaného na základě důkazů, které byly součástí žádosti o součinnost a které byly dle HSHMP nezpochybnitelné, měl proto stavební úřad za prokázané, že pizzerie je skutečně užívána v rozporu s vydaným kolaudačním rozhodnutím.
16. Ve vyjádření k žalobě a) ze dne 19. 5. 2025 žalovaný, nad rámec totožné argumentace jako ve vyjádření k žalobě b), přisvědčil žalobkyni a), že přiměřené používání reprodukované hudby při oslavě narozenin, večírcích či svatbách je zcela přípustné, nicméně v daném případě šlo o opakované oslavy s hrající živou hudbou a profesionální zvukovou technikou, přičemž žalobkyně b) byla HSHMP upozorněna na podané podněty a na závazné stanovisko z 3. 5. 2023.
17. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a) i žaloby b).

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení a reakce žalobkyně a) na toto vyjádření

18. Osoba zúčastněná na řízení („SVJ“) se vyjádřila k žalobě a) i k žalobě b) tak, že nesouhlasila s tím, že by nebyly splněny podmínky pro postup stavebního úřadu podle ustanovení § 294 stavebního zákona, tj. pro vydání rozhodnutí bez provedené kontroly. Poukázala na to, že prostory pizzerie byly opakovaně užívány v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, a to zejména opakovaným provozem hudební produkce, která kolaudačním rozhodnutím nebyla povolena, a rovněž v rozporu se závazným stanoviskem HSHMP z 3. 5. 2023, požadujícím dodržování provozní doby a bez hlasité hudební produkce. V písemném sdělení HSHMP z 28. 6. 2024 byly zmíněny i konkrétní případy, kdy v prostorách pizzerie došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

k provozu hudební produkce, včetně jednotlivých důkazních prostředků tato tvrzení prokazujících, které zahrnovaly fotodokumentaci a videa zveřejněná na facebookových stránkách pizzerie. Sdělení HSHMP z 28. 6. 2024 dle SVJ obsahovalo i odkaz na výsledky místního šetření ze dne 10. 1. 2024, v rámci kterého došlo v pizzerii ke zjištění provozu živé hudby zahrnující klávesy, tanec i přenosné reproduktory. Rovněž součástí podnětu SVJ z 10. 8. 2024 byla fotodokumentace prokazující opětovný provoz hudební produkce a nedodržení nočního klidu v prostorách pizzerie a její zahrádky. Dle SVJ odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí postačují k závěru, že jsou prostory pizzerie opakovaně využívány v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, a nejsou proto nepřezkoumatelná. Snížené požadavky na zjišťování skutkového stavu v případě vydání zákazu dle ustanovení § 294 stavebního zákona pak explicitně vyplývají i z dikce tohoto ustanovení. SVJ dodalo, že tvrzení žalobkyně b), že pouští hudbu pouze na klasických zvukových zařízeních, které nejsou zesilovány, je zejména s ohledem na fotodokumentaci nepravdivé. Stanovisko VOP ze dne 6. 10. 2014, sp. zn. 3713/2014/VOP/TM, bylo vydáno ke skutkově zcela odlišnému případu, ve kterém se nejednalo o pravidelný/opakovaný provoz hudební produkce, jako je tomu v pizzerii.

19. SVJ navrhlo žalobu a) i žalobu b) zamítnout.
20. V podání ze dne 5. 2. 2026 SVJ dále poukázalo na aktuální vývoj situace, jenž svědčí o zhoršování poměrů. V pizzerii nadále dochází k pořádání hlučných soukromých akcí, a zatímco dříve se omezovaly převážně na víkendy, v současnosti jsou pořádány i v průběhu pracovního týdne, často do pozdních nočních hodin.
21. Na toto podání reagovala žalobkyně a) svým vyjádřením z 6. 3. 2026, ve kterém žádala, aby soud k tvrzením SVJ ohledně údajného aktuálního provozu nepřihlížel, a odmítla je jako nepravdivá, nepodložená a účelová. Zdůraznila, že předmětem řízení před správním soudem není posuzování hlučnosti provozu, ani řešení případných sousedských sporů či imisí, které je možné řešit prostředky soukromého práva, nýbrž výlučně přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí.
22. SVJ ve svém dalším vyjádření z 9. 4. 2026 argumentoval obdobně jako ve svých předchozích podáních.

Jednání před soudem

23. Při ústním jednání před soudem účastníci setrvali na svých stanoviscích a odkázali na svá písemná podání. Žalobkyně b) doplnila, že použití rádia nebo televize v restauracích a kavárnách, jak je tomu i v předmětné pizzerii, je běžné a není nutné ho proto výslovně povolovat v kolaudačním rozhodnutí. Žalovaný trval na tom, že rozhodl správně dle § 294 stavebního zákona, tedy jako první krok v řízení, bez kontroly, a to na základě dostatečných důkazů.
24. Provedení dalších důkazů účastníci nenavrhovali, s výjimkou listin, které jsou součástí správního spisu, přičemž dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu („NSS“) se důkaz správním spisem neprovádí, neboť z jeho obsahu soud bez další vychází (*rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afš 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS*).

Obsah správního spisu

25. Ze správního spisu vyplynuly následující podstatné skutečnosti:

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

26. Dne 23. 7. 2003 bylo vydáno kolaudační rozhodnutí, kterým bylo povoleno užívání stavby: „*přístavba a stavební úpravy spojené se změnou užívání v 1. p. p. domu č. p. 110 související se zřízením pizzerie se samostatným vstupem z ulice, Praha 2 – Nusle, X.*“ na pozemku st. p. 1302/2 v katastrálním území Nusle. V kolaudačním rozhodnutí nebyly stanoveny žádné podmínky týkající se hygienických limitů hluku při provozu, provozování hudební produkce nebo omezení provozní doby. Z odůvodnění kolaudačního rozhodnutí dále vyplývá, že HSHMP sdělila své souhlasné stanovisko do protokolu dne 23. 7. 2003.
27. Sdělením datovaným dne 18. 3. 2024, adresovaným žalobkyni b), nazvaným „Sdělení – provedení opatření – podnět na hluk z provozu hudební produkce – Pizzerie A. – X., Praha 2“, HSHMP sdělila, že na základě podnětu provedla 10. 1. 2024 místní šetření v provozovně pizzerie, z něhož byl pořízen záznam. Ze závěru místního šetření vyplynulo, že HSHMP vydala 3. 5. 2023 závazné stanovisko č. j. HSHMP 22615/2023, a to k užívání stavby – Úpravy pizzerie na adrese X. Praha 2, ve kterém souhlasí s užíváním v denní době. HSHMP nebyla požádána o provoz pizzerie s hudební produkcí. HSHMP v uvedeném sdělení dále uvedla, že obdržela doklad předložený žalobkyní a) – Protokol o zkoušce z 5. 3. 2024 zpracovaný akreditovanou zkušební laboratoří, který prokazuje měřením hluku z provozu reprodukované hudby pizzerie nepřekročení hygienického limitu hluku v denní době. HSHMP dále po žalobkyni b) požadovala předložit doklad, že hlasitost reprodukované hudby je nastavena na hodnotu, při které nedojde k překročení hygienického limitu hluku v nejbližších chráněných vnitřních prostorech staveb, obytných místnostech, v denní době, což dokladem nebylo prokázáno, a dále upozornila na předložení žádosti o povolení provozu s reprodukovanou hudbou v denní době.
28. SVJ se obrátilo na HSHMP dopisem datovaným dne 2. 6. 2024, nazvaným „Překračování hlukových limitů z provozovny pizzerie H., s. r. o.“, v němž uvedlo, že sousedé z domu jsou opakovaně obtěžováni hlučnými oslavami v provozovně pizzerie, konkrétně dne 1. 6. 2024 až do pozdního večera probíhala v provozovně oslava s živou hudbou a zvukovou technikou, což SVJ doložilo čtyřmi print screeny z facebookových stránek pizzerie, zobrazujícími akci uvedeného dne.
29. V dalším sdělení, datovaném dne 28. 6. 2024, („sdělení z 28. 6. 2024“), adresovaném tehdejšímu právnímu zástupci obou žalobkyň, nazvaném „Sdělení – podnět na hluk z provozu hudební produkce – Pizzerie A. – X., Praha 2“, HSHMP uvedla, že reaguje na sdělení podatele, že ve dnech 1. a 2. 6. 2024 se v provozovně pizzerie konaly oslavy s reprodukovanou i živou hudbou se zesilovaným hlasovým projevem, což podatel doložil fotodokumentací (obtisky obrazovky z facebookové stránky) a to, že v provozovně hrála živá hudba s profesionální zvukovou technikou, je dohledatelné na sociální síti facebook. Podatelem předložené podklady nejsou v souladu s údaji uvedenými v oznámení právního zástupce žalobkyň z 22. 4. 2024, ve kterém uvedl, že jde „pouze o reprodukci hudby dotvářející atmosféru či kulisu dané provozovny“, a že „hudební produkce je provozována na běžných zvukových zařízeních, které nejsou zesilované například výkonnými reproduktory, zesilovači apod. Hudební produkce rovněž není provozována živě.“. HSHMP dále ve sdělení ze dne 28. 6. 2024 uvedla, že k užívání pizzerie vydala závazné stanovisko pod č. j. HSHMP 22615/2023 ze dne 3. 5. 2023, ve kterém souhlasí s užíváním stavby v denní době. Tento souhlas vydala z důvodu předložení požadovaného dokladu – Protokolu o zkoušce ze dne 25. 4. 2023, zpracovaného akreditovanou zkušební laboratoří, který prokazoval měřením hluku z provozu vzduchotechniky v chráněném venkovním prostoru stavby nepřekročení hygienického limitu hluku pouze v denní době. Dále HSHMP

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

poukázala na to, že již při místním šetření dne 10. 1. 2024, zaměřeném na prošetření podnětu na hluk z provozu hudby i živé v pizzerii, upozornila provozovatele na dodržování provozní doby, která je pouze v denní době, bez hlasité hudební produkce. Provozní doba pizzerie byla HSHMP zjištěna při místním šetření od 11 do 22 hodin, tj. v denní době. HSHMP dále uvedla, že jí nebyl doložen návrh opatření, ani způsob, kterým by provozovatel, případně majitel, předmětné provozovny zajistil nastavení maximální hladiny hluku z provozu reprodukováné hudby v prostoru pizzerie, při které by měřením hluku bylo prokázáno nepřekročení hygienického limitu hluku v denní době, neboť předmětem Protokolu o zkoušce z 22. 3. 2024 (zpracovaného zkušební laboratoří a předloženého právním zástupcem žalobkyň) nebylo měření hluku z provozu živé hudby a zesilovaného zpěvu v chráněném vnitřním prostoru stavby, obytné místnosti. Dále HSHMP upozornila, že nebyla požádána o povolení provozu s hudební produkcí – reprodukováné hudby nebo povolení provozu s živou hudbou a zesilovaným zpěvem v pizzerii ani v denní, ani v noční době, a na povinnost osob, které k pořádání veřejné produkce hudby poskytly stavbu, a dále provozovatelů provozovny a dalších objektů, jejíž provozem vzniká hluk, dle § 30 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem (nařízením vlády č. 272/2011 Sb.). Závěrem HSHMP důrazně upozornila na dodržování provozní doby, v denní době, bez provozu reprodukováné a živé hudby v provozovně pizzerie.

30. SVJ zaslalo dne 8. 8. 2024 Úřadu Městské části Praha 2 „podnět o nepovoleném užívání pizzerie (...) jako hudebního klubu“, v němž uvedlo, že není dodržována otevírací doba pizzerie a provozní doba zahrádky, kdy hosté na zahrádce setrvávají i po 22:00 hodině. SVJ přiložilo pět fotografií „s vyhazováním nežádoucích hostů z pizzerie dne 28. 7. 2024 kolem 24:00 hodiny, ke kterému opět musela přijet policie“.
31. HSHMP se obrátila na Městskou část Praha 2 s „Žádostí o součinnost“ ze dne 19. 8. 2024, v níž uvedla, že obdržela opakovaný podnět na hluk z provozu hudební produkce v pizzerii s tím, že právního zástupce obou žalobkyň dne 28. 6. 2024 a opakovaně 19. 8. 2024 důrazně upozornila na dodržování provozní doby v denní době, bez provozu reprodukováné a živé hudby v pizzerii. Jako dvě „Přílohy“ jsou v této žádosti o součinnost uvedena čísla jednací dvou sdělení HSHMP, jednak ze dne 18. 3. 2024, adresovaného žalobkyni b), jednak ze dne 28. 6. 2024, adresovaného tehdejšímu právnímu zástupci obou žalobkyň.
32. Dne 2. 9. 2024 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým stavební úřad zakázal podle § 294 odst. 1 písm. c) stavebního zákona oběma žalobkyním „*provozování hudební produkce – reprodukováné hudby, živé hudby a zesilovaného zpěvu a užívání záměru – pizzerie v jiné než denní době, protože je užíván v rozporu se stavebním zákonem a jinými právními předpisy*“, což stavební úřad zjistil na základě podání HSHMP ze dne 20. 8. 2024 a SVJ ze dne 10. 8. 2024. Ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí stavební úřad dále stanovil, že pizzerii „*je možné provozovat pouze v souladu s vydaným kolaudačním rozhodnutím, tj. v denní době a bez jakékoli hudební produkce*“. Dle odůvodnění prvostupňového rozhodnutí není součástí kolaudačního rozhodnutí povolení žádné hudební produkce, ani provozu v jiné než denní době. Stavební úřad dále uvedl, že z podání HSHMP ze dne 20. 8. 2024 zjistil, že HSHMP vydala dne 3. 5. 2023 závazné stanovisko, ve kterém souhlasí s užíváním pizzerie v denní době, a sděluje, že upozornila důrazně na dodržování provozní doby v denní době, bez provozu reprodukováné a živé hudby, a také že nebyla požádána o povolení provozu s

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

hudební produkci – reprodukování hudby, ani o povolení provozu s živou hudbou a zesilovaným zpěvem v denní době.

33. Obě žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí podaly odvolání.
34. Žalobkyně b) ve svém odvolání namítla především nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Stavební úřad dle žalobkyně b) pouze vágně odkázal na závazné stanovisko HSHMP z 3. 5. 2023 a obsah žádosti HSHMP o součinnost z 19. 8. 2024, neuvedl však konkrétní skutkové okolnosti, jež ho vedly k závěru, že dochází k porušování zákona a je na místě určitou činnost zakázat. Závazné stanovisko z 3. 5. 2023 je přitom dle odůvodnění jediným podkladem prvostupňového rozhodnutí, avšak neobsahuje žádné konkrétní skutečnosti, které by osvědčovaly, že jsou ze strany žalobkyně b) právní předpisy porušovány. Druhou odvolací námitkou žalobkyně b) bylo její přesvědčení, že pizzerie je provozována v souladu s kolaudačním rozhodnutím. Podněty, na jejichž základě HSHMP předmětné stanovisko vydala, považuje žalobkyně b) za nedůvodné. V pizzerii je sice hudební produkce občas provozována, avšak jde o reprodukci hudby dotvářející atmosféru. Takový způsob užívání provozovny (oslavy narozenin, večírky, svatby atp.) je pro daný typ provozovny obvyklý a je v souladu s judikaturou přípustný; a pokud k hudebním produkcím nedochází cíleně, pravidelně, opakovaně nebo s větší četností, nemusí být stavba k účelu pořádání hudebních produkcí výslovně určena například kolaudačním rozhodnutím. Žalobkyně b) odkázala ohledně těchto svých závěrů na zprávu o šetření veřejného ochránce práv ze dne 6. 10. 2014, 3713/2014/VOP.
35. Žalobkyně a) ve svém odvolání uvedla dvě totožné odvolací námítky (včetně téměř shodného odůvodnění) jako žalobkyně b), tedy namítla nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí a to, že nepravidelné pořádání oslav není v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Námitku nepřezkoumatelnosti rozvinula tak, že ze strany některých obyvatel domu v ulici X. v Praze 2 dochází dlouhodobě k šikanóznímu podávání opakovaných oznámení na obě žalobkyně, a proto je nezbytné, aby správní orgán objektivně a přezkoumatelně popsal skutkový stav a na jeho základě rozhodl, zda dochází k porušování zákona, což se však v případě prvostupňového rozhodnutí nestalo.
36. Obě žalobkyně po seznámení se s odvoláním druhé z nich uvedly, že s ním bez výhrad souhlasí, a shodně navrhly zrušení prvostupňového rozhodnutí.
37. SVJ v dalším dopise datovaném dne 9. 12. 2024, adresovaném stavebnímu úřadu, uvedlo konkrétní data, kdy mělo dojít k nedodržování limitů hluku a provozní doby pizzerie; jednalo se celkem o 30 z posledních 365 dnů. K tomuto podání SVJ připojilo „Protokol o zkoušce“ o měření hluku z elektronicky zesilované hudby v pizzerii ve dnech 16. – 17. 11. 2024, provedený akreditovanou zkušební laboratoří.
38. Dne 17. 2. 2025 bylo vydáno napadené rozhodnutí.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

39. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, uplatněných oběma žalobkyněmi v zákonné lhůtě k podání žaloby, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
40. Soud při posouzení věci vyšel z této právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

41. Podle § 294 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, *stavební úřad může i bez provedené kontroly zakázat užívání záměru, je-li užíván v rozporu s tímto zákonem nebo jinými právními předpisy.*
42. Podle § 4 odst. 1 stavebního zákona, *záměrem se v tomto zákoně rozumí stavba, soubor staveb, zařízení, údržba dokončené stavby, změna využití území, dělení nebo scelování pozemků a stanovení ochranného pásma.*
43. Podle § 230 odst. 1 stavebního zákona, *stavbu, která vyžaduje povolení, lze užívat jen na základě kolaudačního rozhodnutí a jen k účelu vymezenému v tomto rozhodnutí.*
44. Podle § 68 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád („správní řád“), *rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.*
45. Podle § 68 odst. 2 správního řádu, *ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.*
46. Podle § 68 odst. 3 správního řádu, *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
47. Žalobkyně a) i žalobkyně b) ve svých žalobách namítly především nepřezkoumatelnost napadeného i prvostupňového rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí byla i jejich stěžejní námitkou odvolací.
48. Z ustálené judikatury správních soudů je zřejmé, že institut nepřezkoumatelnosti nelze libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Nedostatkem důvodů nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění, ale pouze nedostatek důvodů skutkových (např. *rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75*). Obecně je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz *usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afš 212/2006-76*).
49. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (srov. *rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78*). Pokud se správní orgán nevypořádá se všemi v odvolání uplatněnými relevantními námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (např. *rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2008, č. j. 2 As 50/2008-62*). Obdobně uvádí také např. *rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2006, sp. zn. 2 As 37/2006*, že o nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů jde tehdy, kdy se správní orgán ve svém

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona.

50. Ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu ukládá správnímu orgánu povinnost řádně odůvodnit své rozhodnutí a vyjádřit právní názor k předmětné otázce jednoznačným a srozumitelným způsobem. Pakliže správní orgán dostojí předestřeným požadavkům, nemůže závěr o nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí pro nedostatek důvodů obstát (srov. *rozsudek NSS ze dne 27. 4. 2007, č. j. 7 As 34/2006–76*). Obecně tak lze konstatovat, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je vadou, která souvisí zpravidla s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění správních rozhodnutí. Otázka, kterou si je tak třeba v tomto směru dále pokládat, je, zda se správní orgány zabývaly všemi skutečnostmi rozhodnými pro posouzení dané věci (srov. *rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75*), a zda svoje úvahy dostatečně odůvodnily.
51. V projednávané věci napadené rozhodnutí uvedeným požadavkům nedostálo.
52. Správní řízení je ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Tato zásada mimo jiné znamená, že totéž řízení zahrnuje jak řízení odehrávající se před správním orgánem prvního stupně, tak i případné odvolací řízení. Tato řízení se pojímají dohromady ve svém komplexu, a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří proto jeden celek. Odvolací orgán tedy může nahradit část odůvodnění orgánu prvního stupně vlastní úvahou a korigovat tak určitá dílčí „argumentační zaškokbrtnutí“ (popřípadě doplnit chybějící či strohá odůvodnění) podřízeného správního orgánu v případě, kdy prvostupňové rozhodnutí potvrzuje (srovnej např. *rozsudek ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47*). To znamená, že celá věc přechází k rozhodnutí na nadřízený orgán, který odpovídá (ve stejném rozsahu jako správní orgán I. stupně) za správné a úplné zjištění skutkového a právního stavu. Vypořádání odvolací námitky může být případně provedeno odvolacím orgánem i tak, že zopakuje argumentaci správního orgánu I. stupně, tedy postaví proti námitce žalobce „vlastní ucelený argumentační systém“, který logicky v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti „této argumentace je sama osobě dostatečná“ (srovnej např. *rozsudek NSS ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013-50, bod 17*). V projednávané věci však žalovaný nedostatky výroku i odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nezhojil.
53. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve uvedl některé listiny ze správního spisu, zejména obsah sdělení HSHMP z 28. 6. 2024, adresovaného žalobkyni b), ve kterém HSHMP zmiňuje také své závazné stanovisko z 3. 5. 2023. Toto závazné stanovisko z 3. 5. 2023 se však ve správním spise nenachází a není ani zřejmé, zda je měl žalovaný při svém rozhodování sám k dispozici, nebo vycházel pouze ze zmínky o něm ve sdělení HSHMP z 28. 6. 2024 a v žádosti o součinnost ze dne 19. 8. 2024 (závazné stanovisko z 3. 5. 2003 není uvedeno ani jako příloha této žádosti). Ostatně ani obsah tohoto opakovaně zmiňovaného závazného stanoviska z 3. 5. 2023 není v prvostupňovém, ani napadeném rozhodnutí přesně uveden a objasněn, neboť v napadeném rozhodnutí žalovaný uvádí, že závazné stanovisko ze dne 3. 5. 2023 požaduje „dodržování provozní doby, které je pouze v denní době, a bez hlasité hudební produkce“, avšak přímo ve sdělení ze dne 28. 6. 2024 HSHMP k tomuto stanovisku pouze sděluje, že v něm „souhlasí s užíváním stavby v denní době“ a o požadavku „bez hlasité hudební produkce“ se nezmiňuje. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukazuje na blíže neurčené podněty třetích osob, které obdržela HSHMP „koncem roku 2023 a v červnu 2024“, dle nichž v pizzerii probíhají oslavy a party s hrající živou hudbou a profesionální zvukovou technikou s tím, že součástí těchto podání byla i fotodokumentace

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

a odkaz na facebookové stránky, a poté další podnět upozorňující na hluk z provozu hudební produkce v pizzerii, na základě kterého HSHMP požádala 19. 8. 2024 stavební úřad o součinnost. K vlastnímu právnímu posouzení věci žalovaný pouze citoval ustanovení § 294 odst. 1 písm. c) stavebního zákona a s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 3. 2016, č. j. 52 A 94/2015-40, uzavřel, že pokud v kolaudačním rozhodnutí nebylo uvedeno, že se povoluje užívání pizzerie i provozování hudební produkce, tak tento účel užívání byl implicitně zakázán, aniž by bylo tento zákaz třeba vtělovat do kolaudačního rozhodnutí.

54. Soud souhlasí s žalobkyněmi, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není seznatelné, z jakých konkrétních skutečností žalovaný vycházel a jakými úvahami byl veden k závěru, že jsou splněny podmínky § 294 odst. 1 písm. c) stavebního zákona pro uložení zákazu žalobkyním provozování hudební produkce v jiné než denní době tak, jak specifikuje ve výroku prvostupňové rozhodnutí. Absentují určitá, jasná a konkrétní skutková zjištění a důkazy, z nichž správní orgán při zjišťování skutkového stavu vycházel. Napadené rozhodnutí pouze obecně zmiňuje podněty třetích osob z konce roku 2023 a v červnu 2024, které obdržela HSHMP, a další podnět upozorňující na hluk z provozu hudební produkce v pizzerii. Správní spis obsahuje pouze dopis SVJ adresovaný dne 2. 6. 2024 HSHMP, ve kterém SVJ zmiňuje neustálé obtěžování hlukem z provozovny pizzerie, doložené čtyřmi fotografiemi z facebooku (dvě z nich označené datem „1. 6.“) osoby s mikrofonom, zvukovou technikou a u kláves, a další podnět SVJ datovaný 8. 8. 2024, adresovaný Úřadu městské části Praha 2, s fotografiemi „s vyhazováním nežádoucích hostů z pizzerie dne 28. 7. 2024 kolem 24:00 hodiny“. Jiné podněty třetích osob obsahem správního spisu nejsou a žalovaný jejich obsah neozřejmil. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí nezmínil obsah žádného z podnětů, neuvedl, jak jejich obsah zhodnotil, zda a proč v nich uváděné skutečnosti považoval za věrohodné, jaká konkrétní skutková zjištění z nich učinil ohledně tvrzeného porušování právních předpisů nebo podmínek užívání pizzerie stanovených kolaudačním rozhodnutím ze strany žalobkyň, popř. zda a jaké skutečnosti zjistil na zmíněných facebookových stránkách a jak je posoudil.
55. V napadeném rozhodnutí není nijak specifikováno, kdy přesně mělo dojít k porušení právních předpisů, resp. k užívání pizzerie v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, o jaká konkrétní jednání, zakládající porušení právních předpisů, se jednalo, jak jsou doložena, popř. zda došlo k překročení hygienického limitu hluku a čím je to prokázáno. Ze sdělení HSHMP ze dne 28. 6. 2024, ani z žádosti o součinnost ze dne 19. 8. 2024, žádná taková konkrétní skutková zjištění a specifikace podkladů, na základě nichž by byla učiněna, zřejmě nejsou. Z judikatury NSS vyplývá, že nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je takové rozhodnutí, pokud obsahuje takové vady skutkových zjištění, které utvářejí rozhodovací důvody, typicky tam, kde jsou rozhodovací důvody opřeny o skutečnosti v řízení nezjišťované, anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.
56. V napadeném rozhodnutí není uveden ani výsledek místního šetření HSHMP v pizzerii dne 10. 1. 2024, které zmiňuje HSHMP ve sdělení ze dne 28. 6. 2024 a z něž žalovaný v napadeném rozhodnutí rovněž vychází (přičemž není ani pravda, jak uvádí SVJ ve svém vyjádření, že by ze sdělení ze dne 28. 6. 2024 vyplývalo, že v rámci místního šetření dne 10. 1. 2024 došlo ke zjištění provozu živé hudby zahrnující klávesy, tanec i přenosné reproduktory v prostorách pizzerie; ze sdělení ze dne 28. 6. 2024 se k místnímu šetření provedenému 10. 1. 2024 pouze uvádí, že bylo zaměřeno „na prošetření podnětu na hluk

z provozu hudby i živé“ a že HSHMP „upozornila provozovatele na dodržování provozní doby, která je pouze v denní době, bez hlasité hudební produkce“).

57. Pokud skutečně stavební úřad a žalovaný dovodili konkrétní porušení podmínek užívání pizzerie v rozporu se stavebním zákonem a jinými právními předpisy nebo s kolaudačním rozhodnutím (ve kterém žádné konkrétní podmínky užívání pizzerie pouze v denní době, ani podmínky ohledně limitů hluku nebo provozování hudební produkce, stanoveny nejsou), např. z přiložených fotografií pořízených z facebooku nebo případně jiným, vlastním šetřením na sociálních sítích, tato svá zjištění žádným způsobem nevtělili do odůvodnění svých rozhodnutí. Rozhodující jsou přitom vždy jen ty skutečnosti, které správní orgán uvedl ve svém odůvodnění a na nichž založil své rozhodnutí (*rozsudek NSS 3 As 57/2006-164 ze dne 28. 2. 2007*). Pakliže učinil žalovaný své závěry na základě skutečností a úvah, které zůstaly žalobkyním skryty a nemohly s nimi proto polemizovat, také tímto zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.
58. Jak vyplývá z důvodové zprávy ke stavebnímu zákonu, ustanovení § 294 zakládá pravomoc stavebního úřadu autoritativně a z hlediska procesního co nejjednodušeji zakázat určitou aktivitu v případě, že je prováděna v rozporu s právními předpisy. Dochází-li k porušení zákona, je nutné umožnit stavebnímu úřadu promptně na nastalou situaci reagovat, a to i bez provedené kontroly. S ohledem na smysl a účel této pravomoci je nutné, aby se stavební úřad dostatečným způsobem vypořádal s tím, proč jsou dány důvody pro aplikaci této pravomoci. Nedostačující bude pouze obecná nic neříkající formulace, stavební úřad musí uvést *konkrétní skutkové okolnosti*, jež ho vedly k závěru o tom, že dochází k porušování zákona a je na místě zakázat určitou činnost. Této povinnosti žalovaný nedostál. Je rovněž nutno zdůraznit, že nutnost rychlého či operativního postupu nezbavuje stavební úřad povinnosti zakazující opatření odůvodnit. Neodůvodněné zakazující opatření proto bude nepřezkoumatelné a v případném odvolacím či soudním přezkumu neobstojí (*NSS 5 As 296/2018*) (*J. Staša, D. Bohadlo, M. Bouška, D. Codl: Stavební zákon. Komentář. První vydání, 2025, komentář k § 294*).
59. Jak soud uvedl již výše, nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) (srov. např. *rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84*). Žalovaný rovněž ponechal zcela bez povšimnutí odvolací námitku obou žalobkyň, které namítaly nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí s tím, že stavební úřad především neuvedl žádné konkrétní skutkové okolnosti, jež ho vedly k závěru o tom, že jsou ze strany žalobkyň právní předpisy porušovány. Žalovaný pominul i další odvolací námitku obou žalobkyň, že pizzeria je provozována v souladu s kolaudačním rozhodnutím, přičemž žalobkyně b) uváděla, že v pizzerii je pouze občas reprodukována nezesilovaná hudba dotvářející atmosféru, což je v souladu s judikaturou i se závěry veřejného ochránce práv přípustné. Z napadeného rozhodnutí nelze seznat, jak žalovaný odvolací námitky žalobkyň posoudil, neboť na ně žádným způsobem nereaguje, k obsahu odvolání se v napadeném rozhodnutí nijak nevyjadřuje a ani ho nezmiňuje.
60. Soud tedy shrnuje, že z uvedených důvodů shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, neboť z něj není zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný vyšel, o jaké podklady se opřel a jaká konkrétní skutková zjištění z nich učinil a jak rozhodné skutkové okolnosti následně právně posoudil. Soudu nezbyvá než konstatovat, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů také

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

proto, že žalovaný porušil svou povinnost přezkoumat správnost prvostupňového rozhodnutí v rozsahu odvolacích námitek, které pominul a nereagoval na ně.

61. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné i pro nesrozumitelnost.
62. Pro nesrozumitelnost je rozhodnutí nepřezkoumatelné tehdy, jestliže z jeho výroku nelze zjistit, jak vlastně bylo ve věci rozhodnuto, případně, jehož výrok je vnitřně rozporný. *Dle rozsudku NSS ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24*, soud zruší rozhodnutí pro nesrozumitelnost odůvodnění zejména tehdy, jestliže odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které pohnuly správní orgán k vydání rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).
63. Soud přisvědčil žalobkyni b), že výrok prvostupňového rozhodnutí je vnitřně rozporný a nelze určit, jaké konkrétní jednání se žalobkyním zakazuje a jak je možné pizzerii v souladu s vydaným kolaudačním rozhodnutím provozovat. Soud přitom s žalobkyní b) nesouhlasí v tom, že „denní doba“ není právní pojem, o který by se správní orgán mohl opřít, aniž by jej podrobil vlastní definici. Co se rozumí denní dobou a noční dobou je možno dovodit z definice obsažené v § 34 („Hygienické limity hluku a vibrací pro denní a noční dobu“) odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, dle něhož se *noční dobou* pro účely kontroly dodržení povinnosti v ochraně před hlukem a vibracemi rozumí doba mezi 22:00 a 6:00 hodinou; z uvedeného je tedy možno jednoznačně definovat denní dobu jako dobu mezi 6:00 až 22:00 hodinou. Zakazující částí výroku prvostupňového rozhodnutí se žalobkyním zakazuje provozování hudební produkce – reprodukováné hudby, živé hudby a zesilovaného zpěvu a užívání záměru – pizzerie *v jiné než denní době*; zároveň se však dalším výrokem v rozporu s tím stanoví, že pizzerii je možné provozovat pouze v souladu s vydaným kolaudačním rozhodnutím ze dne 23. 7. 2003, tj. v denní době a *bez jakékoli hudební produkce*. Tyto dva výroky jsou tedy nekompatibilní. Není skutečně zřejmé, zda je nutné pod pojem „bez jakékoli hudební produkce“ zahrnout i zákaz běžné produkce nezesilované hudby, neboť jinak druhý z citovaných výroků prvostupňového rozhodnutí vyložit nelze. Nadto i žalovaný ve svém vyjádření k žalobě a) souhlasil s tím, že při příležitostných oslavách je přiměřené používání reprodukováné hudby zcela přípustné.
64. Vzhledem k závěru soudu o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů i pro nesrozumitelnost soud nemůže posoudit další žalobní bod obsažený v obou žalobách, a sice zda stavební úřad pochybil, pokud prvostupňovým i napadeným rozhodnutím byly žalobkyním stanoveny povinnosti nad rámec zákona, neboť nejprve je nutné, aby se k věci přezkoumatelným způsobem vyjádřil žalovaný. Dle ustálené judikatury NSS, je-li správní rozhodnutí nepřezkoumatelné podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., soud se zpravidla už nemůže věcně zabývat dalšími námitkami. Pokud soud dospěje k závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, uvede jen důvody této nepřezkoumatelnosti a další žalobní námitky již nepřezkoumává (např. *rozsudek NSS ze dne 8. 3. 2025, č. j. 3 As 6/2004-105*). Obdobně, brání-li nepřezkoumatelnost rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. jeho věcnému přezkumu, musí soud rozhodnutí zrušit především z tohoto důvodu a další žalobní námitky již nepřezkoumává (např. *3 As 6/2004-105* a další).
65. Není však vyloučeno, aby v konkrétní věci byly dány souběžně i důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Jak uvádí rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2008, č. j. 9 As 57/2007-111, nejsou-li v rozhodnutí uvedeny důkazy, na jejichž podkladě správní orgán dovodil své závěry, je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

Nejsou-li pak tyto důkazy obsaženy ani ve správním spise, nemá skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, oporu ve spise, a jsou tak zároveň dány i důvody pro zrušení rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (viz *rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51*). Ve správním spise přitom nelze shledat žádné podklady, z nichž by bylo prokázáno, kdy a jak konkrétně užívaly žalobkyně pizzerii v rozporu s právními předpisy nebo s kolaudačním rozhodnutím.

Závěr a náklady řízení

66. Žalovaný zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodů a nesrozumitelnosti, přičemž skutkový stav, který vzal za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu. Soud proto napadené rozhodnutí, jakož i prvostupňové rozhodnutí podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. pro vady řízení zrušil a věc podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
67. V tomto řízení bude na žalovaném, aby se vypořádal s odvolacími námitkami žalobkyň, aby jednoznačně rozhodl, jaká povinnost se žalobkyním stanoví, resp. jaké jsou podmínky provozování pizzerie v souladu s vydaným kolaudačním rozhodnutím, a aby své rozhodnutí náležitě odůvodnil tak, aby z něj bylo zřejmé, jaká konkrétní skutková zjištění učinil, jakými úvahami byl veden, jaké měl k těmto zjištěním důkazy a podklady, jak je hodnotil, a následně jak věc posoudil po právní stránce, včetně uvedení důvodů pro aplikaci § 294 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Právním názorem soudu je správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
68. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyně měly ve věci úspěch, a mají proto právo na náhradu nákladů řízení.
69. Náklady řízení každé z žalobkyň zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a náklady za zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, („advokátní tarif“), a činí částku 4.620 Kč za každý úkon právní služby (§ 7 bod 5. ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu). K odměně za každý z úkonů právní služby dále náleží náhrada hotových výdajů ve výši 450,- Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu).
70. Náklady právního zastoupení žalobkyni a) byly přiznány za čtyři úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, vyjádření k podání osoby zúčastněné na řízení z 6. 3. 2026 a účast u jednání soudu dne 15. 4. 2026. Celkem tak činí výše odměny a náhrady hotových výdajů právního zastoupení žalobkyně a) 20.280 Kč. Tato částka se dále zvyšuje o DPH ve výši 21%, tedy o částku 4.258,80 Kč, neboť právní zástupce žalobkyně a) doložil, že je plátcem této daně (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Soud nepřiznal žalobkyni a) odměnu a náhradu hotových výdajů za převzetí a přípravu zastoupení „ve věci 9 A 31/2025“, kterou její právní zástupce požadoval ve vyčíslení nákladů řízení, neboť řízení vedená původně pod sp. zn. 9 A 30/2025 a sp. zn. 9 A 31/2025 byla spojena v úvodu ústního jednání soudu dne 15. 4. 2026 a ze strany právního zástupce žalobkyně a) k žádnému faktickému jednání, spočívajícímu v přípravě na zastupování žalobkyně a) ve spojeném řízení, nedošlo. Celková výše nákladů, které žalobkyni a) v tomto řízení vznikly (včetně soudního poplatku), tak činí 27.528, 80 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

71. Náklady právního zastoupení žalobkyni b) byly přiznány za pět úkonů právní služby: převzetí a příprava zastoupení, další porada s klientem přesahující jednu hodinu dne 14. 3. 2025 (doložená písemným potvrzením), podání žaloby, další porada s klientem přesahující jednu hodinu dne 13. 4. 2026 (doložená písemným potvrzením) a účast u jednání soudu dne 15. 4. 2026. Celkem tak činí výše odměny a náhrady hotových výdajů právního zastoupení žalobkyně b) 25.350 Kč. Právní zástupce žalobkyně b) není plátcem DPH. Celková výše nákladů, které žalobkyni b) v tomto řízení vznikly (včetně soudního poplatku), tak činí 28.350 Kč.
72. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve znění účinném do 31. 12. 2025 (dle čl. XI. „Přechodná ustanovení“ zákona č. 314/2025 Sb. se na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona použije § 60 odst. 5 s. ř. s. ve znění účinném do 31. 12. 2025) právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, proto rozhodl, že právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. dubna 2026

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A.